kasant žvyrą, o paskui numestas į daržą.

Pakalniškių dvarvietė (Šakių r.). Yra Pakalniškių kaimo ŠR dalyje, 0,8 km į P–PR nuo Nemuno kairiojo kranto, į Š nuo Gelgaudiškio kelio, lygiame apie 300 m ilgio R–V kryptimi ir 50 m pločio lauke, kurio dalis ariama, dalis dirvonuoja. V pakraštyje stovi vandentiekio bokštas.

Dvarvietėje iškasti du 2×2 m ir du 1×1 m dydžio šurfai, ištirtas bendras 10 m² plotas. Nustatyta, kad didžiojoje dvarvietės dalyje kultūrinis sluoksnis yra perartas, tačiau yra ir nesuardyto kultūrinio sluoksnio ruožų. Šurfe Nr. 3,50 cm gylyje, rasta pastato aslos dalis. Tai 110×100 cm dydžio plūkto molio, prisotinto degėsiais, plytų aiženomis, dėmė. Šis sluoksnis buvo 14–15 cm storio. Asla greičiausiai yra XVIII a. II pusės.

Tyrinėjimų metu surinkti 45 XVI a. pab. – XIX a. vid. radiniai. Tai 17 monetų, kaldintų XVII–XIX a., 2 žalvariniai antpirščiai, saga, švininė kulka, dubeninių ir plokštinių koklių fragmentai, žiestų puodų šukės.

Arūnas STRAZDAS

Surveys of the sites of estates in 1998

In 1998, LCCH surveyed the sites of estates in Riaubatoniai (Lygainiai), Smiltynai (Radikiai), Virbaliūnai I and II, Žebiškiai, Žvirgždė (Kvesai) in Kaunas district and Pakalniškės in Šakiai district. In those territories the cultural layers dating back to the 16th-19th centuries and finds of these times were found.

Arūnas STRAZDAS

VENCAVŲ KAIMAVIETĖS TYRINĖJIMAI 1999 M.

Vencavų kaime (Zarasų r.) buvo žinoma pilkapių vieta, kuri yra apie 0,8 km į PR nuo Zarasų–Antalieptės ir Dusetų–Degučių kelių kryžkelės, 0,1 km į ŠR nuo Balčio ežero, abipus Dusetų–Degučių kelio.

E. Ivanauskas 1992 m. ariamame lauke, apie 15 m į ŠR nuo Dusetų–Degučių kelio, rado geležinį pentinį siauraašmenį kirvį. Kirvis aptiktas čia stovėjusios sodybos vietoje, nes žemės paviršiuje buvo ir molio gabalų, akmenų, žiestos keramikos. 1993 m. šioje vietoje KPC (vadovas A. Strazdas) iškasė 1 m² dydžio 5 šurfus. Aptiktas 30–40 cm storio perartas sluoksnis.

1999 m. ieškant pilkapių, iškastos 4 perkasos ir ištirtas 40 m² plotas. Perkasose pilkapių pėdsakų neaptikta. Žvalgant žemės paviršių su metalo ieškikliu, aptikta tik žalvarinės antkaklės ir apyrankės fragmentų. Atrodo,

kad čia buvę pilkapiai jau sunaikinti. Šioje vietoje XVII a. buvo kaimas, perkasose rasta žiestų puodų šukių, o perkasoje Nr. 3 aptiktas ir pastato kampas – tamsi degėsinga žemė su moliu. Žvalgant žemės paviršių su metalo ieškikliu, rasta 14 monetų, kaldintų XVII a., švino kulkų, žalvarinė diržo kabė, 2 žiedai, saga, 2 geležiniai raktai, kaltas, diržo sagtis, švininis verpstukas. Sprendžiant pagal radinius, kaimas šioje vietoje egzistavo XVII a.–XVIII a. pr., greičiausiai iki maro.

Arūnas STRAZDAS

Investigations of Vencavai former village site in 1999

In 1999, in Vencavai barrow cemetery (Zarasai district), while looking for barrows, 4 trenches were explored. The total area was 40 m^2. No features of barrows were found. The cultural layer of the former village dating back to the 17th -18th centuries and 14 coins dating back to the 17th century were found.

Audronė ŠAPAITĖ

KURŠĖNŲ DVARO TYRINĖJIMAI 1999 M.

1999 m. atlikti žvalgomieji tyrinėjimai Kuršėnų dvaro sodybos teritorijoje (Šiaulių r.). Tyrinėjimų tikslas – nustatyti, ar per Kuršėnų dvaro teritoriją tiesiamo kabelio vietoje yra kultūrinis sluoksnis ir kokia jo vertė.

Buvusio Kuršėnų dvaro sodyba ir parkas yra miestelio PV dalyje, Ventos kairiajame krante, kairėje kelio į Telšius pusėje. Dvaras XV–XVI a. priklausė Lietuvos didiesiems kunigaikščiams, įėjo į Beržėnų valsčiaus (Žemaitijos seniūnija) sudėtį. 1564 m. jis leno teisėmis atiduotas Polocko pilininkui J. N. Despot–Zenovičiui, o 1621 m. Kuršėnai perleisti LDK paiždininkiui S. Pacui. Nuo 1631 m. amžiną teisę į dvarą gavo Gruževskių giminė, valdžiusi jį iki 1922 m. Dabar yra išlikę 7 dvaro pastatai – mediniai rūmai, statyti 1812 m., ir 6 ūkiniai statiniai.

Kuršėnų dvaro parko teritorijoje iškasta 273 m ilgio trasa telefono kabeliui. Trasos vietose, kur aptikta kokių nors radinių – plytų nuolaužų, keramikos šukių, geležinių dirbinių ir pan., buvo iškasti 1 m^2 dydžio 6 šurfai. Didesnėje trasos dalyje po velėna prasidėjo miškožemis, pereinantis į nejudintą smėlį. Aptiktas kultūrinis sluoksnis, išskyrus 1 atsitiktinį radinį, datuojamas ne ankstesniu nei XIX a. Tas radinys – tai grubaus darbo